

Dosarul nr. 3ra-621/20

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. I. Talmaci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Gervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Ruslan Verbițchi,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Ruslan Verbițchi împotriva Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu privire la
obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de Ruslan Verbițchi împotriva hotărârii din 20 noiembrie
2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 29 iulie 2019 Ruslan Verbițchi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu privire la obligarea emiterii
actului administrativ favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul Ruslan Verbițchi a indicat că la data de
19 iunie 2019 a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Central o cerere, prin care a
solicitat:

să-i fie eliberate copiile autentificate ale încheierilor judecătorului de instrucție
cu privire la autorizarea/neautorizarea măsurilor speciale de investigații prevăzute
în art. 132² Cod de procedură penală, emise de către Judecătoria Chișinău, (oricare
dîn sedii), în care este indicat numele său și numărul de telefon sau alte date de
identitate (numerele de înmatriculare ale automobilului, numărul patentei de
întreprinzător, inclusiv alte date);

să-i fie eliberate integral copiile autentificate ale materialelor prezentate de
către organele procuraturii în adresa judecătorului de instrucție din cadrul
Judecătoriei Chișinău, cu privire la autorizarea măsurilor speciale de investigații,
inclusiv ale tuturor adresărilor/demersurilor;

să-i fie eliberate integral copiile autentificate ale datelor (inclusiv oricăror
informații, înscrisuri, înregistrări audio/video, fotografii, stenograme etc.), obținute
în rezultatul efectuării acțiunilor speciale de investigații și aduse la cunoștință
judecătorului de instrucție.

Reclamantul a comunicat că în motivarea cererii a invocat și a solicitat să fie informat dacă din anul 2015 până în prezent în cadrul Judecătoriei Chișinău (oricare din sedii), judecătorul de instrucție a examinat demersuri înaintate de către organele procuraturii cu privire la efectuarea acțiunilor speciale de investigații în privința sa (interceptarea convorbirilor telefonice, urmărirea vizuală, instalarea camerelor de supraveghere video, amânarea aducerii la cunoștință a ordonanțelor de recunoaștere în calitate de bănuț ș.a.).

Ruslan Verbițchi a menționat că deși cadrul legal prevede obligația judecătorul să informeze persoanele care au fost supuse măsurii speciale de investigații, președintele Judecătoriei Chișinău – Radu Țurcanu, prin scrisoarea nr. 5.14-5248 din 21 mai 2019 (expediată la data de 26 iunie 2019 și recepționată la data de 01 iulie 2019), formal și cu încălcarea drepturilor constituționale de a fi informat prin prisma art. 132⁵ alin. (7) Cod de procedură penală, în mod abuziv, a ignorat cerințele invocate în cererea sa.

Totodată, reclamantul a relatat că alegațiile președintelui Judecătoriei Chișinău – Radu Țurcanu, privind refuzul de a-i elibera informațiile solicitate, inclusiv în temeiul Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, sunt abstracte și lipsite de sens. Or, art. 1 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, indică că, scopul prezentei legi este asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

A menționat că conform dispozițiilor art. 12 alin. (1) al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în cazul în care datele cu caracter personal sunt colectate direct de la subiectul datelor, operatorul sau persoana împuternicită de către operator este obligată să-i furnizeze următoarele informații, exceptând cazul în care acesta deține deja informațiile respective: 1) identitatea operatorului sau, după caz, a persoanei împuternicite de către operator; 2) scopul prelucrării datelor colectate; 3) informații suplimentare, precum: a) destinatarul sau categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal; b) existența drepturilor de acces la date, de intervenție asupra datelor și de opoziție, precum și condițiile în care acestea pot fi exercitate; c) dacă răspunsurile la întrebările cu ajutorul cărora se colectează datele sânt obligatorii sau voluntare, precum și consecințele posibile ale refuzului de a răspunde.

Reclamantul Ruslan Verbițchi consideră că, refuzând de a-i elibera informația solicitată, președintele Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcanu protejează datele sale cu caracter personal însăși de titularul acestora, prin ce încalcă flagrant obligațiile acestuia în calitate de președinte. Or, conform art. 16¹ alin. (1) lit. k) al Legii nr. 514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, președintele instanței judecătorești conduce activitatea de generalizare a practicii judiciare și de analiză a statisticii judiciare și prezintă informații asupra acestor activități Consiliului Superior al Magistraturii și, respectiv, Agenției de administrare a instanțelor judecătorești în partea ce ține de analiza statisticii judiciare; examinează petițiile, în condițiile legii, cu excepția celor care țin de acțiunile judecătorilor în îndeplinirea justiției, precum și de conduita acestora.

A menționat că conform art. 4 alin. (1) al Legii nr. 514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, instanțele judecătorești, îndeplinesc justiția în scopul

apărării și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și ale asociațiilor acestora, ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor.

Astfel, drepturile sale prevăzute expres de legea citată supra, au fost încălcate în mod flagrant, anume de către instanța judecătorească, or, prin neexecutarea obligației legale de a-l informa ca persoană, care a fost supusă măsurii speciale de investigații, se atestă atât neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu stabilite prin lege, cât și încălcare disciplinară gravă comisă intenționat de către parte pârâtă. Or, cererea adresată Judecătoriei Chișinău nu poate fi interpretată ca o imixtiune la înfăptuirea justiției sau împiedicării activității organului de urmărire penală, atâta timp cât cerințele sale rezultă din cadrul normativ reglementat expres de Codul de procedură penală.

În asemenea circumstanțe, solicită anularea răspunsului Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr.5.14-5248 din 21 mai 2019, obligarea de a-i elibera copiile autentificate ale încheierilor judecătorului de instrucție cu privire la autorizarea/neautorizarea măsurilor speciale de investigații prevăzute în art. 132² Cod de procedură penală emise de către Judecătoria Chișinău (oricare din sedii), în care este vizat nemijlocit numele lui Ruslan Verbițchi și indicat numărul de telefon sau alte date de identificare (numerele de înmatriculare ale automobilului, numărul patentei de întreținător, inclusiv alte date); obligarea de a-i elibera integral copiile autentificate ale materialelor prezentate de către organele procuraturii în adresa judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, cu privire la autorizarea măsurilor speciale de investigații, inclusiv ale tuturor adresărilor/demersurilor; obligarea de a-i elibera integral copiile autentificate ale datelor (inclusiv oricăror informații, înscrisuri, înregistrări audio/video, fotografii, stenograme etc.), obținute în rezultatul efectuării acțiunilor speciale de investigații și aduse la cunoștință judecătorului de instrucție.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă Ruslan Verbițchi împotriva Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu privire la obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

La 17 decembrie 2019 Ruslan Verbițchi a depus apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și la 12 martie 2020 a depus motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

La data de 06 februarie 2020 în adresa apelantului Ruslan Verbițchi a fost expediată copia hotărârii motivate a primei instanțe, însă date privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că instanța de apel corect a considerat ca fiind depus în termen apelul depus de Ruslan Verbițchi.

Prin decizia din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Ruslan Verbițchi împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că conform dispozițiilor art. art.6 alin.(1) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția

furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Instanța de apel a notat că art.10 din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, prevede că persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngădit decât în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de-a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Totodată, instanța de apel a menționat că art. 7 alin. (1) și alin. (2) lit. d) din Legea indicată, stabilește că exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății. (2) În conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngădit, cu excepția informațiilor ce țin de activitatea operativă și de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informații ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfășurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă și imparțială a cazului său, ori ar pune în pericol viața sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislație.

Instanța de apel a considerat plauzibilă concluzia primei instanțe, că, reclamantului Ruslan Verbițchi, nu i-a fost încălcat dreptul la informație, or, ultimului la data de 21 iunie 2019 i s-a comunicat că, informația solicitată nu poate fi furnizată, din considerentul că, este una confidențială, constituind excepție în baza Legii nr. 982 din 11 mai 200 privind accesul la informație. Astfel, instanța de apel a constatat că prin răspunsul, eliberat în termen, de către Judecătoria Chișinău, sediul Central au fost respectate drepturile reclamantului privind accesul la informație.

Or, prin răspunsul menționat i s-a explicat motivul neoferirii informației solicitate, făcând referire la normele citate, care indică că, exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că, hotărârea primei instanțe este una neîntemeiată cu aplicarea eronată a cadrului legal. Analizând conținutul hotărârii contestate, Curtea de Apel Chișinău a constatat că hotărârea primei instanțe este una întemeiată și legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea care trebuie aplicată la soluționarea cauzei și având o motivație și o analiză clară.

În asemenea circumstanțe, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia

cu privire la respingerea acțiunii, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii nu au fost stabilite.

La 24 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ruslan Verbițchi a depus recurs împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

La data de 05 mai 2021 Ruslan Verbițchi a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului recurentul Ruslan Verbițchi a reiterat motivele cererii de chemare în judecată, menționând că i-au fost încălcate flagrant drepturile sale prevăzute de lege anume de către instanța de judecată, or prin neexecutarea obligației legale de a-l informa ca persoană care a fost supusă măsurilor speciale de investigații, se atestă neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu stabilite de lege și încălcare disciplinară gravă comisă intenționat.

Consideră că cererea sa privind solicitarea informației, nu poate fi interpretată ca o imixtiune în desfășurarea justiției sau împiedicarea activității organului de urmărire penală, atâta timp cât cerințele sale rezultă din cadrul normativ reglementat expres de Codul de procedură penală.

Or, în conformitate cu art. 132⁵ Cod de procedură penală, dacă prin ordonanță/încheiere se constată legalitatea efectuării măsurii speciale de investigații, procurorul sau judecătorul de instrucție, în cazul când acesta a autorizat măsura, informează persoanele care au fost supuse măsurii speciale de investigații. Pe parcursul efectuării urmăririi penale, judecătorul de instrucție sau procurorul poate amâna, prin hotărâre motivată, informarea persoanei supuse măsurii speciale de investigații, dar nu mai târziu de momentul încetării urmăririi penale.

Suplimentar, a indicat că la examinarea cauzei în fond, instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material, respectiv nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată

Prin referința depusă la 18 mai 2021 Judecătoria Chișinău, sediul Central a indicat că recursul depus de Ruslan Verbițchi urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 februarie 2021.

Astfel, recursul depus de către Ruslan Verbițchi la 24 martie 2021 este în termen.

În conformitate cu art. 245 alin. (2) Cod administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Conform avizului de recepție a scrisorii recomandate anexat la materialele cauzei, decizia instanței de apel a fost notificată recurentului Ruslan Verbițchi la data de 07 aprilie 2021, (f.d. 111)

Astfel, motivarea recursului a fost prezentată la 05 mai 2021, în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Ruslan Verbițchi în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ruslan Verbițchi .

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Ruslan Verbițchi se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan